

• ГУМОРЕСКА

Два літри

СТАЛОСЯ це в першому класі, в другій половині навчального року.

Учителька задала нам додому отаку задачку: "Господина надоїла від корови 16 літрів молока, а від кози – 2 літри. Скільки всього літрів молока вона надоїла?"

Списуючи з дошки задачку, я навіть не підозрював, скільки клопоту завдасть вона мені.

Прийшовши додому, я сів за стіл, розкрив зошит і почав розв'язувати задачку. Уявив собі корову: велику, червоної масті, зі спокійними очима, з довгими рогами – точнісінько таку, як у Миколи. Коза ж була в Соньки – шкідлива та розбишакувата, як і її маленька господарка.

Не любив я кози!

– Отже, так, – почав я рахувати, схилившись над зошитом. – Корова – велика, коза – маленька. Від корови Миколина мати надоює 16 літрів молока, а від кози Соньчина мати надоює 2 літри... Хм...

Послужлива уява поставила поруч Миколину корову і Соньчину козу: "Для молока з-під корови треба он яку цеберку, а для кози й маленьке горнятко завелике буде..."

І я виразно бачу два літри: один – для молока з-під корови, другий – для молока з-під кози. І звичайно ж, той літр, що для корови, набагато більший, ніж той, що для кози!

Як же їх тепер додавати, горенько моє!..

Я аж упрів, намагаючись злити оте молоко. Зливалось воно то легко, але скільки всього буде літрів – от задача! І якими ж літрами його треба міряти – коров'ячими чи козячими?

Біда мені з цим молоком!..

Під кінець у мене зовсім уже зама-

кітрилося в голові. Мелькали великі корови й малі кози, валилися на мою бідну голову то одні, то інші літри, і щедро лилось молоко, яке конче треба було виміряти, бодай воно скисло!

Зневірившись, я взяв зошит і почимчикував до Ваньки. Ванько мусив-таки вирахувати, адже він уже мав колись мороку з отакою задачкою. Там розповідалося, що один господар мав три барани і чотири кози. "То скільки ж всього було голів?" – запитувалося під кінець.

Ванько, стоячи біля дошки, недовго думав. Взяв крейду, звівся навшпиньки і вивів на дошці: 3 барани додати 4 кози – буде 1 голова.

– Як одна? – здивувалася вчителька. – Ану поміркуй: три додати чотири, то скільки буде?

Наморщивши лоба, Ванько почав рахувати на пальцях.

– Буде сім.

– От бачиш!.. То скільки буде всього голів, коли до трьох баранів додати чотирьох кіз?

– Одна голова!

Як не билася з ним учителька, вона так і не могла втовкмачити, що худобу можна рахувати на голови. Банько знав лише одного голову – сільради і не хотів поступатися цим, хоч у ступі товчи.

Повертаючись зі мною додому, він все бубонів:

– Хіба ж у баранів голови бувають?.. То тільки в нашому селі є голова – дядько Никифор... І який дурень триматиме у себе аж три барани, та ще до них чотири кози додаватиме? – хазяйновито запитував він. – Два барани і чотирьох кіз треба продати, а натомість купити овець. Отоді вже й зводити їх до купи...

Тлумачний учнівський словник

ВИХІД ДО ДОШКИ – шлях приречених на ешафот.
ГЕОГРАФІЧНА КАРТА – таємниця п'яти океанів.
ДЗВІНОК З УРОКУ – улюблена мелодія.
ІДАЛЬНЯ – багато хочеш, але мало отримаєш.
КЛАС – сімейка Адамсів.
КЛАСНИЙ КЕРІВНИК – дресирувальник.
КОНТРОЛЬНА – не май 100 гривень, а май 100 друзів.
КРАПКА В ЖУРНАЛІ – світло в кінці тунелю.

НАВЧАЛЬНИЙ РІК – ходіння по муках.
НА УРОЦІ – сплячі красуні і вершники без голови.
ПРИХІД ДИРЕКТОРА НА УРОК – встати, суд іде!
СПИСУВАННЯ – надзвукова швидкість.
ТВОРИ НА ВІЛЬНУ ТЕМУ – записки божевільних.
УЧИТЕЛЬ І УЧНІ – Алі-Баба та 40 розбійників.
УРОК ФІЗИКИ – 45 хвилин на бочці з порохом.
У ШКІЛЬНІЙ РОЗДЯГАЛЬНІ – Полтавська битва.
ЩОДЕННИК – книга скарг і пропозицій.

Мал. Сергія КОРСУНА.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ

Афоризми

- ▲ Школа – це місце, де вчителі вимагають від учня знань з усіх предметів, у той час як самі знають по одному.
- ▲ Від знань ще ніхто не вмирав. Хоча скелет у кабінеті біології насторожує.
- ▲ Знань у мене не відняти... Чого немає – того немає.
- ▲ Найпопулярніший місця в школі – це їдальня і туалет!
- ▲ За ідеєю, найрозумнішими у школі повинні бути діти з одним вухом: щоб в одне вухо влітало – і все!
- ▲ У старших класах самостійна робота перестає бути самостійною. Вона вже колективна.
- ▲ Тільки школярі на запитання "Котра година?" відповідають: "10 хвилин залишилося".
- ▲ Судячи із зарплати вчителів, наш уряд складається з мстивих двієчників.

Мал. Анатолія МАГДИНИЧА.

Навмисно не придумаєш

- "На уроці англійської вульгарно висловився німецькою мовою".
- "Ваш син на уроці фізкультури упирався, як баран, і не хотів стрибати через козла".
- "Дякую, що провели з сином виховну бесіду. Тепер він відповідає на кожному уроці, щоправда, його не завжди можна зрозуміти, бо він став заїкатися".
- "Голосно молився на контрольній!".
- "Батьки! Підстрижіть свою дитину, хочеться поглянути йому в очі".
- "Бігав на перерві, їв шаурму на уроці фізкультури, а треба – навпаки".
- "Не хоче любити класиків літератури".
- "В їдальні цокотіла зубами".
- "Не по-людськи сидить за партою".

(Зауваження учителів в учнівських щоденниках).

Запитаннячка

ЧОМУ в молодших класах вважається покаранням посадити учнів на останню парту, а в старших – на першу?

Прикмета

КОЛИ при словах вчителя: "А зараз до дошки пі-і-іде..." деякі учні починають пошепки молитися, то це означає, що вони не виконали домашнє завдання.

Цікаво знати

ВЧИТЕЛЯ фізики від вчителя математики відрізнити дуже легко. Достатньо лише запитати їх: "Який антонім до слова "паралельно"?" Фізик відповідь: "Послідовно", а математик: "Перпендикулярно".

Архів "зорянського" гумору – на сайті www.zorya.poltava.ua

• САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

Чудний школяр

Двох онуків дід старий
Посадив на руки
Та й розказує казки.
Та й розказує казки.
Слухають онуки.
Раптом меншенький спитав:
– А скажіть, дідусю,
Ви ходили в перший клас?
– Та ходив, Павлусю.
– От був номер! – малюки
Сміхом залилися, –
Як до школи ви прийшли
З бородою й лисі.

Павло ГЛАЗОВИЙ.

Подарунок

Прибігає син зі школи
І гукає:

– Татку!
Мені й Вірі завтра в школу
Давайте двадцятку!
Посміхнувся щиро батько:
– Ач, які хороші!
А нащо вам із сестрою
Саме такі гроші?
– Іменини ж у суботу,
І до цього свята
Клас наш вчительці
Зібрався щось подарувати.
А вона про це почула
І сказала строго,
Щоб не сміли купувати
Завтра їй нічого:
– Краще на уроках
Подаруйте по десятці.

Так що дайте десять мені
І десятку дайте Вірі.
Ярослав КОРОЛЕВИЧ.
м. Одеса.

Хитра травма

– Де Іванко? – запитав
наш учитель Тому.
– Та він ногу поламав
і побіг додому!

Те саме

– Ну хіба таке годиться?!
В тебе знову одиниця!
– А мене сьогодні, мамо,
Запитали знов те саме!

Грицько БОЙКО.